

<p>Nazwa projektu Przepisy wprowadzające ustawę o cmentarzach i chowaniu zmarłych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt Pan Wojciech Labuda, Pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów do spraw reformy regulacji administracyjnych związanych z ruchem naturalnym ludności i ochrony miejsc pamięci</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Wojciech Labuda, Pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów do spraw reformy regulacji administracyjnych związanych z ruchem naturalnym ludności i ochrony miejsc pamięci, Pełnomocnik.WL@kprm.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 17.03.2023 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac Rady Ministrów: UD 277</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wprowadzenia przepisów wprowadzających Ustawę o cmentarzach i chowaniu zmarłych w formie odrębnej ustawy wynika z dużej liczby nowelizowanych aktów prawnych oraz przepisów intertemporalnych, co ma zapewnić łatwiejszy odbiór ustawy materialnej.

Jednocześnie zidentyfikowano szereg problemów, które mogłyby zostać rozwiązane przy okazji wprowadzenia nowej Ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Są to m.in.:

- brak spójności pomiędzy ustawami regulującymi kwestie grobownictwa, archaiczność obowiązujących przepisów ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o grobach i cmentarzach wojennych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2337) i ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1947)
- brak uregulowania sposobu prowadzenia i zakresu danych, ujmowanych w ewidencji grobów i cmentarzy wojennych;
- uciążliwość dla podmiotów leczniczych i urzędów stanu cywilnego, związana z obsługą papierowych kart urodzeń;
- opóźnienie w rejestracji w rejestrach państwowych urodzeń i zgonów – w stosunku do zdarzeń rzeczywistych;
- nieoptymalne wykorzystanie państwowych baz danych przy sporządzaniu kart urodzenia, kart zgonu, czy też w pozyskiwaniu danych statystycznych;
- zaangażowanie urzędników urzędów stanu cywilnego w przetwarzanie danych o charakterze medycznym, mimo że nie są one potrzebne do rejestracji stanu cywilnego;
- powielanie obowiązków biurowczych w przypadku zgonów wywołanych chorobą zakaźną;
- brak jednoznacznych procedur postępowania ze zwłokami w przypadku zgonów wywołanych chorobami zakaźnymi;
- brak wskazania podmiotu odpowiedzialnego za sporządzenie karty urodzenia w niektórych rzeczywistych przypadkach i negatywne tego konsekwencje z punktu widzenia rozpoznania statusu prawnego dziecka przez państwo;

Na problemy te i inne zwracają uwagę od wielu lat instytucje państwowe, postulujące uchwalenie nowych zasad prawnych, m.in. Najwyższa Izba Kontroli, Rzecznik Praw Obywatelskich czy Rzecznik Praw Dziecka.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana ustawa ma na celu wprowadzenie przepisów przejściowych dla projektowanej Ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych, a także uzupełnienie tegoż projektu o zmiany w innych ustawach.

Do kluczowych rozwiązań, które znajdują się w projekcie należy:

- wprowadzenie spójnych systemowo przepisów związanych z grobami, kwaterami i cmentarzami wojennymi, w tym w szczególności w zakresie prowadzenia ich ewidencji; wprowadzenie elektronicznej karty urodzenia;
- jednoznaczne wskazanie podmiotów odpowiedzialnych za sporządzenie karty urodzenia także w przypadku urodzeń poza szpitalem;
- uproszczenie i elektronizacja procedur związanych z rejestracją urodzeń i zgonów;
- określenie procedur postępowania w przypadku zgonów osób w przebiegu lub podejrzeniu przebiegu choroby zakaźnej oraz uproszczenie sprawozdawczości na potrzeby Inspekcji Sanitarnej;
- uchylenie: ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1947) oraz ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (Dz.U. poz. 2529).

Jako efekty wprowadzonych rozwiązań przewiduje się:

- spójne przepisy dotyczące grobownictwa wojennego i ogólnego;
- lepsza ochrona grobów wojennych;
- zwiększenie zainteresowania społeczeństwa grobami wojennymi;

- odciążenie pracowników podmiotów leczniczych, urzędników urzędów stanu cywilnego oraz obywateli z realizacji części lub całości obowiązków biurowych – związanych z dokumentowaniem zdarzeń demograficznych oraz ich rejestracją;
- zwiększenie szybkości uzyskiwania danych o zdarzeniach demograficznych (urodzeniach, zgonach) przez organy Państwa i inne instytucje korzystające z państwowych rejestrów danych;
- bardziej efektywne wykorzystanie państwowych zasobów informacyjnych, szczególnie w zakresie statystyki publicznej;
- brak sytuacji, w której nie znalazłby się podmiot odpowiedzialny za wystawienie karty urodzenia;
- zmniejszenie niepewności co do obowiązującego prawa;
- dostosowanie się podmiotów publicznych i przedsiębiorców do wprowadzonych przepisów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulacje dotyczące grobownictwa wojennego

Austria

Kwestie dotyczące grobów i cmentarzy wojennych są uregulowane w specjalnych aktach prawnych:

- umowa międzynarodowa o przywróceniu niezależnej i demokratycznej Austrii: <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10000265>; Artykuł 19 - Groby i pomniki wojenne - Austria zobowiązuje się do poszanowania, ochrony i zachowania grobów żołnierzy, jeńców wojennych i obywateli Mocarstw Sprzymierzonych oraz innych Narodów Zjednoczonych, którzy byli w stanie wojny z Niemcami, którzy zostali przymusowo przywiezieni do Austrii.
- ustawa federalna z dnia 7 lipca 1948 r. o opiece nad grobami z okresu 1. i 2. Wojny Światowej: <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10005217>

§ 1. Groby wojenne znajdujące się na terytorium Republiki Austrii będą zachowane na stałe. Rząd federalny jest odpowiedzialny za godne i właściwe zachowanie tych grobów.

§ 2. (1) Właściciel nieruchomości, na której groby się znajdują, jest obowiązany do stałego pozostawienia grobów, zapewnienia do nich dostępu oraz tolerowania wszelkich środków ostrożności służących utrzymaniu grobów.

(2) Obowiązek ten jest obciążeniem publicznym, które ma pierwszeństwo przed wszystkimi prawami publicznymi i prywatnymi i nie wymaga wpisu do księgi wieczystej.

§ 6. Groby wojenne w rozumieniu niniejszej ustawy federalnej to:

- groby wszystkich osób pochowanych na terytorium federalnym po 28 lipca 1914 r., które w chwili śmierci były członkami sił zbrojnych dawnej monarchii austro-węgierskiej, jednego z jej sprzymierzonych lub wrogich państw lub należały do jednego z otoczenia tych sił formacji;
- groby wszystkich osób pochowanych na terytorium federalnym po 1 września 1939 r., które w chwili śmierci były członkami sił zbrojnych państw uczestniczących w wojnie lub należały do ich formacji;
- groby tych osób, które zostały pochowane jako jeńcy wojenni lub internowani cywilni lub jako inni uczestnicy wojny lub ofiary tych wojen po określonym czasie na terytorium federalnym.

Czechy

W Republice Czeskiej opieka nad grobami i cmentarzami wojennymi jest realizowana na podstawie ustawy o grobach i cmentarzach wojennych i miejscach pamięci (*zákon č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech a o změně zákona č. 256/2001 Sb., o pohřbnictví a o změně některých zákonů*). Ustawa przewiduje obowiązek prowadzenia ewidencji grobów i cmentarzy wojennych, która prowadzona jest na 3 szczeblach:

- a) urząd gminy, który prowadzi ewidencję grobów i cmentarzy wojennych na swoim terenie,
- b) urząd wojewódzki, który prowadzi ogólną ewidencję grobów i cmentarzy wojennych na swoim terenie,
- c) Ministerstwo Obrony (MO), które prowadzi centralną ewidencję grobów i cmentarzy wojennych. Jednostką kompetentną w tej sprawie jest Departament Weteranów Wojennych MO.

Za prawdziwość i kompletność danych w ewidencji odpowiadają przede wszystkim urzędy gminy, które są ustawowo zobowiązane do prowadzenia ewidencji grobów i cmentarzy wojennych, które znajdują się na ich terenie. Są w ten sposób podstawowym elementem systemu odpowiedzialnym za dostarczanie informacji i podstawowym szczeblem ewidencji.

Od roku 2007 na wszystkich 3 szczeblach systemu prowadzona jest ewidencja grobów i cmentarzy wojennych w formie elektronicznej za pośrednictwem wspólnej aplikacji pod nazwą *Centrální evidence válečných hrobů* (CEVH). Aplikacja jest dostępna dla wszystkich uprawnionych użytkowników za pomocą Internetu, nie wymaga instalacji na komputerze i umożliwia przegląd on-line danych o liczbie, stanie, wyglądzie i rozmieszczeniu grobów i cmentarzy wojennych na terytorium RCz i za granicą. W opinii Departamentu Weteranów Wojennych MO głównymi zaletami tego systemu są:

- a) wszystkie 3 szczeble administracji mają w czasie rzeczywistym dostęp do danych o grobach i cmentarzach wojennych
- b) możliwość administracji i rozwoju CEVH w ramach jednego serwera – nie trzeba w ten sposób przesyłać użytkownikom nowych wersji oprogramowania czy aktualizacji.
- c) możliwość dalszego wykorzystania zgromadzonych danych np. ich prezentacji obywatelom za pośrednictwem stron internetowych

Wspomniana wyżej ewidencja CEVH ma również kanał dostępu dla obywateli. Informacje z urzędów gmin są dostępne na stronie: <http://www.valecnehroby.army.cz/evidence-valecných-hrobu> również w języku polskim. Do wyszukiwania informacji w bazie danych służy również strona internetowa: <http://www.evidencevh.army.cz/Evidence/hledani-osoby-v-cr>, gdzie istnieje możliwość wyszukiwania informacji według różnych kryteriów lub na mapie.

Jeśli chodzi o ogólną bazę danych miejsc pamięci to nie istnieje jeden i kompletny system ewidencji miejsc pamięci. Ministerstwo Kultury RCz rejestruje wyłącznie miejsca pamięci, które posiadają status zabytku kultury. Zdecydowana większość tablic pamiątkowych, pomników i miejsc zabytkowych nie posiada statusu zabytku kultury. Ministerstwo Kultury powierzyło zadanie prowadzenia rejestru zabytków kultury instytucji podległej jaką jest Narodowy Instytut Zabytków. Baza danych (Centralny rejestr zabytków kultury) jest dostępna pod adresem: <https://pamatkovykatolog.cz/uskp>

Podstawą prawną prowadzenia bazy danych grobów i cmentarzy wojennych jest wymieniona wyżej ustawa o grobach i cmentarzach wojennych i miejscach pamięci.

Nie istnieje specjalna aplikacja mobilna. Istnieje natomiast możliwość tworzenia własnych map na smartfony przy użyciu Google Maps – informacje o tym znajdują się na stronie: <http://www.valecnehroby.army.cz/mobilni-aplikace>

RCz zawarła kilka specjalnych międzyrządowych umów, które dotyczą Opieki nad grobami i cmentarzami wojennymi. Umowy są zgodne z ww. ustawą o grobach i cmentarzach wojennych i miejscach pamięci. Informacje o zawartych umowach dostępne są na stronie: <http://www.valecnehroby.army.cz/mezivladni-dohody>

Estonia

W prawodawstwie estońskim regulacje dotyczące grobów i cmentarzy wojennych znajdują się w odrębnym akcie. Dokument z 2007.r. z poprawkami z lat 2014 i 2018 dostępny jest w wersji angielskiej: Protection of War. Graves Act z 21 stycznia 2007 r. <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/508042019007/consolide> W Ustawie o cmentarzach wskazuje się na niego w punkcie 3 paragrafu 1 części 1. W przypadku cmentarzy czy nagrobków zabytkowych stosowane są dodatkowo przepisy Ustawy o ochronie zabytków.

Litwa

W porządku prawnym Republiki Litewskiej nie istnieje osobne pojęcie grobów i cmentarzy wojennych z jednym wyjątkiem – gdy dany grób lub cmentarz jest wciągnięty do Rejestru zabytków dziedzictwa kulturowego. Ogólny porządek funkcjonowania cmentarzy reguluje ustawa o pochówku zwłok ludzkich Nr X-1404 z dnia 20 grudnia 2007 r., także określające ogólne zasady upamiętnienia oraz dodatkowe procedury, które też mogą być stosowane w stosunku do grobów wojennych, np. ekshumacja, przenoszenie zwłok, powtórny pochówek, opieka nad grobami.

W stosunku do grobów ofiar wojennych, jeśli miejsce pochówku i upamiętnienia poległych żołnierzy jest nieruchomym zabytkiem dziedzictwa kulturowego, chronionym przez państwo, wszelkie decyzje o nadaniu ochrony, zmianie oraz zniesienie statusu nieruchomego zabytku dziedzictwa kultury podejmuje Departament Dziedzictwa Kulturowego Ministerstwa Kultury RL na wniosek właściwej administracji samorządu (gminy) lub z urzędu.

Proces upamiętnienia lub oznakowania miejsca pochówku zwłok uczestników oporu (w tym także – żołnierzy litewskich) jest uregulowany rozporządzeniem Rządu RL Nr 761 dot. opisu procedury przeniesienia, upamiętnienia lub oznakowania miejsca pochówku zwłok uczestników ruchu oporu i in. osób, zamordowanych w okresach reżimów okupacyjnych z dnia 20 lipca 2016 r.

Miejsca pamięci narodowej dotyczące przedstawicieli innych państw

W przepisach litewskich funkcjonuje pojęcie „obiekty dziedzictwa nieruchomego państw obcych”. Pomimo, że w ustawie RL o Ochronie Nieruchomego Dziedzictwa Kulturowego nie ma takiego pojęcia, to kierując się tą ustawą oraz przepisami dot. zarządzania dziedzictwem kulturowym ważnym dla państw obcych znajdującym się w RL, zatwierdzonymi Rozporządzeniem ministra kultury Nr IV-354 z dnia 2016-05-02 (dalej - Przepisy), Ministerstwo Kultury RL uznało, iż nieruchome dziedzictwo kulturowe ważne dla państw obcych – to nie tylko obiekty memorialne, miejsca pochówku zmarłych i poległych (pomniki, cmentarze, groby, miejsca masakry itp.), ale także inne obiekty dziedzictwa, których powstanie i rozwój jest związany z historią tych państw obcych oraz świadomością historyczną mieszkańców tych państw. Dlatego Przepisy nie ograniczają praw państw obcych do uważania dowolnego obiektu dziedzictwa kulturowego znajdującego się w RL za znaczący dla nich oraz inicjowania prac konserwatorskich w trybie przewidzianym w Przepisach, jednak prawo do podjęcia decyzji ws. ustalenia, czy obiekt dziedzictwa jest ważny dla konkretnego państwa obcego, posiadają instytucje litewskie.

Jeżeli wniosek jakiegoś podmiotu (np. samorządu) o wniesienie do rejestru nieruchomości zabytków dziedzictwa lub zmianę statusu/wykreślenie z rejestru obiektu ważnego dla państwa obcego, konieczna jest opinia Ministerstwa Spraw Zagranicznych RL, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Kultury dot. zarządzania i konserwacji ważnych dla państw obcych nieruchomego dziedzictwa kulturowego znajdującego się w RL Nr IV-354 z dnia 2 maja 2016 roku (aktualizacja 27 czerwca 2018 r.).

Umowy międzynarodowe

W chwili obecnej jedyną osobną umową międzynarodową Republiki Litewskiej, dot. szczególnej opieki grobów wojennych, jest umowa Rządów RL i RFN dot. opieki grobów żołnierzy niemieckich w RL z dnia 4 lipca 1996 r.

Łotwa

Na Łotwie nie obowiązują specyficzne akty prawne dedykowane funkcjonowaniu cmentarzy wojennych. Przepisy te są w trakcie wypracowania. Funkcjonowanie cmentarzy wojennych regulują ogólne przepisy dot. cmentarzy.

Większość cmentarzy wojennych jest uznawana za obiekty kulturowo-historyczne i podlega pod samorządy, część cmentarzy ofiar wojennych - pod Ministerstwo Obrony RŁ. Istnieją również umowy międzynarodowe z Rosją i Niemcami, które regulują funkcjonowanie i zagospodarowanie kilku istniejących na Łotwie cmentarzy żołnierzy niemieckich i sowieckich.

Niemcy

Ustawa o ochronie grobów ofiar wojny i rządów terroru reguluje:

- Prawo do spoczynku (permanentnego istnienia grobu)
- Kompensacje z powodu prawa do spoczynku (w przypadku uciążliwości finansowej powstałej z powodu istnienia grobu)
- Możliwość przejęcia przez państwo terenu na którym znajduje się grób, w przypadku istnienia zbyt dużych uciążliwości finansowych dla właściciela.
- Szczegóły dotyczące ustanowienia grobu i jego zachowania
- Przepisy dotyczące relokacji grobu
- Obowiązek przekazania informacji o zaginionych żołnierzach (listy żołnierzy, meldunki, książeczki płac) do Archiwum Federalnego
- Sposoby identyfikacji zmarłego
- Kwestie finansowe, podział wydatków, udział budżetu federalnego w wydatkach

Rumunia

Oprócz Konwencji genewskich z 12 sierpnia 1949 roku o ochronie ofiar wojny, których stroną jest Rumunia, sytuację prawną grobów i miejsc pamięci reguluje Ustawa nr 379/2003 o grobach wojennych i miejscach pamięci z późniejszymi uzupełnieniami i zmianami oraz Rozporządzenie Rządu nr 635/2004 w sprawie zatwierdzenia Regulaminu organizacji i działania Krajowego Biura ds. Kultu Bohaterów z późniejszymi uzupełnieniami i zmianami, a także umowy dwustronne z państwami, których polegli pochowani są na terytorium Rumunii.

Słowacja

Opiekę nad grobami i cmentarzami wojennymi sprawuje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Republiki Słowackiej.

Regulacje dotyczące grobów i cmentarzy wojennych, umożliwiające wykonywanie umów międzynarodowych, znajdują się również w Ustawie nr 130/2005 z 16 marca 2005 roku o grobach wojennych. Wg zapisów tej ustawy grób wojenny (miejsce pamięci) to miejsce, w którym przechowywane są ludzkie szczątki ofiary wojny. Do miejsc pamięci zalicza się też nagrobki, pomniki, inne symbole czci lub miejsca upamiętniające wydarzenie wojenne. Republika Słowacka zawarła umowy międzyrządowe dotyczące grobów wojennych z następującymi krajami: Wielka Brytania, Federacja Rosyjska, Niemcy, Republika Czeska, Ukraina, Kazachstan, Włochy, Rumunia, Turcja, Serbia i Słowenia – treść umów dostępna na stronie internetowej MSW RS: <https://www.minv.sk/?medzivladne-dohody-o-vojnovych-hroboch>. Te umowy międzyrządowe szczegółowo regulują dwustronne stosunki prawne w dziedzinie grobów wojennych. Umowy te były zawierane zgodnie z Konwencjami genewskimi z 1949 r. o ochronie ofiar wojny oraz z konwencjami uzupełniającymi. W Republice Słowackiej istnieje również ustawa o usługach pogrzebowych. Prawo to dotyczy opieki i zarządzania cmentarzami cywilnymi.

Wielka Brytania

Regulacje dot. grobów i cmentarzy znajdują się w akcie prawnym *Burial Act* z 1857 r. natomiast kwestie miejsc pamięci związanych z działaniami wojennymi są przedmiotem innej ustawy – *War Memorials Act* z 1923 r.

Zgłaszanie zgonów osób w przebiegu choroby zakaźnej

Francja

Część medyczna karty zgonu, zawierająca informacje o przyczynie zgonu, nie jest wydawana rodzinie zmarłego lub zakładowi pogrzebowemu. W celu potwierdzenia, że przyczyną zgonu nie była choroba zakaźna stosuje się zaświadczenia (nazywane z zasady „certificat médical”, „certificat de non-contagion”, „l'attestation de non-contagion”), które wystawia lekarz. Zaświadczenie wykluczające chorobę zakaźną jako przyczynę zgonu wystawione przez lekarza należy załączyć np. do wniosku w wydanie przez prefekta zgody na wywóz ciała lub prochów poza granice Francji (tzw. *laissez passer mortuaire*). Zaświadczenie wykluczające chorobę zakaźną wystawia co do zasady lekarz stwierdzający zgon lub lekarz

szpitala, w którym zgon nastąpił. Innym dokumentem składanym prefektowi w procedurze uzyskania „laissez passer mortuaire” jest zaświadczenie o braku epidemii na terenie komuny (gminy) miejsca zgonu tj. „l'attestation de non-épidémie”, które wystawia Agence Régionale de Santé (regionalna agencja zdrowia). Ten ostatni dokument nie zawiera jednak informacji dotyczących jednostkowego zgonu lecz ogólną (jednozadaniową) informację o braku epidemii.

Wielka Brytania

Prawo dotyczące zdrowia publicznego: Lekarze w Anglii i Walii mają ustawowy obowiązek powiadamiania „właściwego urzędnika” władz lokalnych o podejrzewanych przypadkach niektórych chorób zakaźnych. Istnieje również wymóg, aby osoby odpowiedzialne za pomieszczenia, w których znajduje się ciało osoby, która zmarła na chorobę podlegającą obowiązkowi zgłoszenia, podjęły rozsądne kroki w celu zapobieżenia niepotrzebnemu kontaktowi innych osób z tym organem lub zbliżaniu się do niego. Podobne obowiązki istnieją w Szkocji, chociaż choroby, które należy zgłaszać, są nieco inne niż w Anglii i Walii.

Rejestracja stanu cywilnego

Francja

Dokumentem urzędowym stwierdzającym zgon jest przede wszystkim akt zgonu (acte de décès), które wystawia urzędnik stanu cywilnego merostwa (Mairie) komuny (odpowiednika gminy), w którym zgon nastąpił. Ten sam organ wystawia ponadto dokument „Biulletin de décès”, który nie jest z zasady wydawany rodzinie zmarłego. Wypada zasygnalizować, że w przypadku dzieci martwo urodzonych urzędnik stanu cywilnego merostwa nie wystawia aktu zgonu, lecz dokument „acte d'enfant sans vie” (akt dziecka martwo urodzonego). Dokumenty te tj. acte de décès, acte d'enfant sans vie i biulletin de décès nie zawierają informacji o przyczynie zgonu.

Norwegia

Akt zgonu (norweska nazwa: Melding om dødsfall) - wydawany jest przez sąd właściwy (Tingrett) ze względu na miejsce zamieszkania zmarłego (w przypadku Oslo sądem właściwym jest „Byfogdembete”) lub w wyjątkowych przypadkach przez komendanta policji (lensmann). Od 2018 roku postępuje proces dygitalizacji, którego skutkiem docelowym będzie przesyłanie dokumentów pomiędzy urzędami wyłącznie w wersji elektronicznej.

Słowacja

Lekarz badający poinformuje o zgonie miejscowy Urząd Stanu Cywilnego nie później niż 3 dni po uznaniu osoby za zmarłą. Urzędy stanu cywilnego niezwłocznie wystawiają wówczas lokalne akty zgonu, zwykle na wniosek firmy pogrzebowej wynajętej przez rodzinę zmarłego.

Słowenia

Informacje dot. zgonu obywatela RSI lub obcokrajowca umieszcza w aktach stanu cywilnego urząd gminy (upravna enota) właściwy terytorialnie ze względu na miejsce zgonu, na podstawie zgłoszenia w formie dokumentu: obrazec o prijavi smrti oraz kopii dokumentu tożsamości zmarłego/danych osobowych zmarłego (uzyskiwanych w przypadku obcokrajowców zależnie od sytuacji: z jednostki policji, za pośrednictwem właściwego konsulatu czy też krajowego rejestru obcokrajowców zamieszkujących na terytorium RSI). Natomiast odpis aktu zgonu (izpisek iz matičnega registra o smrti) na wniosek zainteresowanego wydać może każdy urząd gminy w kraju (w praktyce reprezentujące rodzinę zmarłego obywatela RP zakłady pogrzebowe uzyskują ten dokument w urzędzie Lublanie, który najczęściej jest jednostką najbliższą dla miejsca przeprowadzenia sekcji zwłok i przechowywania ciała zmarłego).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Mieszkańcy Polski	38 265 013	Bank Danych Lokalnych, GUS	ułatwienia przy załatwianiu spraw urzędowych; ograniczenie wizyt w urzędach; możliwość likwidacji grobów murowanych;
Urzędy stanu cywilnego	2 255	Opracowanie własne	zmiana w sposobie funkcjonowania, stosowanie nowych regulacji prawnych; zmniejszenie zakresu obowiązków statystycznych; uproszczenie procedur postępowania i ograniczenie udziału czynnika ludzkiego;

			ograniczenie dostępu do danych nie związanych z rejestracją stanu cywilnego;
Lekarze oraz osoby uprawnione do stwierdzania zgonu i jego przyczyny	170 199	Rejestr lekarzy i lekarzy dentyistów, prowadzony przez Naczelną Radę Lekarską	zmniejszenie obowiązków biurowczych, m.in. w zakresie sprawozdawczości związanej z chorobami zakaźnymi; zmniejszenie liczby przypadków konieczności stwierdzenia zgonu; dostosowanie do nowej formy wystawiania karty zgonu i karty urodzenia; wystawianie elektronicznych kart urodzenia urodzonym w warunkach pozaszpitalnych;
Lekarze specjaliści w dziedzinie medycyny sądowej	216	Rejestr lekarzy i lekarzy dentyistów, prowadzony przez (Zestawienie liczbowe lekarzy i lekarzy dentyistów wg dziedziny i stopnia specjalizacji z uwzględnieniem podziału na lekarzy wykonujących i nie wykonujących zawodu)	dostosowanie do nowych regulacji prawnych, w tym prawo do wykonywania czynności lekarza uprawnionego do stwierdzania zgonu (koronera).
Ratownicy medyczni podstawowego zespołu ratownictwa medycznego	13 083	Zgodnie z informacjami zamieszczonymi w Biuletynie statystycznym CSIOZ za 2015 r. w kraju w podmiotach leczniczych zatrudnionych. 2.2. Personel pracujący w placówkach ochrony zdrowia Tabela 2.2.1 Personel pracujący w placówkach ochrony zdrowia w wybranych latach. Stan w dniu 31.12. danego roku	Stwierdzanie zgonu osoby poza szpitalem w miejscu ujawnienia zwłok, po wykonaniu czynności obejmujących: 1) badanie przedmiotowe, obserwację zewnętrzną ciała i ustalenie ewentualnych jego obrażeń, 2) dokonanie pomiarów zmierzających do ustalenia czasu zgonu, 3) ustalenie tożsamości osoby zmarłej i zapoznanie się z dokumentami dotyczącymi stanu zdrowia danej osoby w okresie poprzedzającym zgon – jeżeli jest to możliwe - zgodnie z procedurami stwierdzania zgonu.
Położne	39 792	Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych	wystawianie elektronicznej karty urodzenia – zmniejszenie czasu jej wystawiania; wystawianie elektronicznych kart urodzenia urodzonym w warunkach pozaszpitalnych;
Uczelnie medyczne lub uczelnie prowadzące działalność dydaktyczną lub badawczą w dziedzinie nauk medycznych	22	MZ	określenie zasad pozyskiwania zwłok dla celów naukowych lub dydaktycznych
Kościół i inne związki wyznaniowe	186	MSWiA, rejestr kościołów i innych związków wyznaniowych	obowiązek opracowania i podania do publicznej wiadomości regulaminu organizacyjnego cmentarza; opiniowanie projektu miejscowego planu

			<p>zagospodarowania przestrzennego, na podstawie którego teren cmentarza wyznaniowego znajdującego się na nieruchomości niebędącej własnością tego kościoła lub innego związku wyznaniowego ma być przeznaczony na inny cel;</p> <p>obowiązek prowadzenia ksiąg cmentarnych w systemie teleinformatycznym i przekazywania danych do rejestru cmentarzy i centralnej bazy obejmującej informacje o grobach i miejscach spoczynku;</p>
Wojewodowie	16	Informacja ogólnodostępna	<p>oznakowanie cmentarza wojennego, kwatery wojennej i grobu wojennego, znajdującego się poza terenem cmentarza wojennego lub kwatery wojennej w sposób określony w rozporządzeniu, pod warunkiem jego wydania;</p> <p>obowiązek opublikowania regulaminu cmentarzy wojennych;</p> <p>ułatwienie prowadzenia ewidencji cmentarzy i grobów wojennych,</p> <p>obowiązek zawiadomienia właścicieli nieruchomości oraz gminy, na terenie których są położone cmentarze, o grobach, cmentarzach i kwaterach wojennych, wpisanych do ewidencji cmentarzy wojennych, grobów wojennych oraz kwater wojennych;</p> <p>współpraca z innymi podmiotami w celu pozyskiwania lub wymiany danych i informacji służących badaniu, czy dany grób spełnia kryteria uznania go za grób wojenny jak również w celu uzupełnienia informacji zgromadzonych w prowadzonych ewidencjach</p>
Samorząd gminy	2 477	TERYT	<p>obowiązek publikacji regulaminu cmentarza w Biuletynie Informacji Publicznej;</p> <p>występowanie gminy o opinię kościoła bądź związku wyznaniowego, dotyczącą projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na podstawie którego teren cmentarza wyznaniowego znajdującego się na nieruchomości niebędącej</p>

			własnością tego kościoła lub innego związku wyznaniowego ma być przeznaczony na inny cel; obowiązek podejmowania uchwał przez gminy w sprawie lokalizacji krematorium
IPN	1	Opracowanie własne	obowiązek poinformowania właścicieli cmentarzy o wpisie danego grobu do ewidencji grobów weteranów
Właściciele cmentarzy	Ok. 13 000	Dane na podstawie ankiety przeprowadzonej przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów w okresie XI-XII 2020 r. wśród gmin	obowiązek prowadzenia ksiąg cmentarnych w systemie teleinformatycznym i dokonywania odpowiednich adnotacji
Inni niż wojewodowie, kościoły i związki wyznaniowe, gminy i związki międzygminne właściciele cmentarzy	ok. 1 800	Szacunek na podstawie danych GUGiK oraz ankiety przeprowadzonej przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów w okresie XI-XII 2020 r. wśród gmin	obowiązek stosowania wybranych przepisów dotyczących cmentarzy, w tym obowiązek prowadzenia ewidencji cmentarnych;
przedsiębiorcy pogrzebowi	3 953	GUS, REGON	obowiązek spełniania wymogów dla domów pogrzebowych i krematoriów, a także dla transportu zwłok; prowadzenie dokumentacji elektronicznie; możliwość korzystania z elektronicznej karty zgonu i elektronicznej karty urodzenia; obowiązek wpisu do rejestru działalności regulowanej; zwiększenie bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego poprzez lepszy obieg informacji o chorobach zakaźnych;
organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej	345	GIS	nowe obowiązki dla organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, tym samym dla kierowanych przez nich powiatowych/granicznych i wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych (SSE) oraz dla urzędu – Głównego Inspektoratu Sanitarnego (GIS) – kierowanego przez Głównego Inspektora Sanitarnego
Główny Urząd Statystyczny	1	Informacja ogólnodostępna	szybsze i łatwiejsze pozyskiwanie informacji statystycznych, w szczególności o przyczynach zgonów; konieczność dostosowania się do zmian prawnych i technicznych w zakresie obiegu informacji;
Urzędy Morskie	2	Informacja ogólnodostępna	określenie spisu wraków statków, na których istnieje prawdopodobieństwo znajdowania się zwłok lub szczątków ludzkich;
Wojewódzki Konserwator Zabytków	16	Informacja ogólnodostępna	obowiązek zawiadomienia właścicieli cmentarzy oraz gminy,

			na terenie których są położone cmentarze, o grobach i cmentarzach wpisanych do rejestru zabytków;
Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	Informacja ogólnodostępna	utworzenie centralnej bazy danych, obejmującej informacje o grobach i miejsc spoczynku
Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego	1	Informacja ogólnodostępna	<p>prowadzenie ewidencji cmentarzy wojennych i kwater wojennych oraz ewidencji grobów wojennych położonych poza terenem cmentarza wojennego i kwatery wojennej, znajdujących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>wydawanie zgody na przeniesienie cmentarza wojennego;</p> <p>wydawanie zgody na przeniesienie szczątków osób narodowości polskiej z grobu wojennego na terytorium obcego państwa do innego grobu na terytorium obcego państwa lub do grobu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>uzgadnianie decyzji o zarządzeniu ekshumacji zwłok z grobu wojennego w przypadku szczątków osób obcej narodowości na terytorium RP oraz przeniesienia szczątków osób narodowości polskiej z grobu wojennego na terytorium obcego państwa do innego grobu na terytorium obcego państwa lub do grobu na terytorium RP;</p>
Podmioty prowadzące krematoria	73	<p>Informacje na stronie internetowej:</p> <p>http://krzysztof.waw.pl/index.php/pl/Lewe-menu/Krematoria-w-Polsce Brak publicznego wykazu</p>	<p>dostosowanie krematorium do wymagań określonych w ustawie o cmentarzach i chowaniu zmarłych;</p> <p>zainstalowanie stanowiska do pomiaru wielkości emisji w zakresie substancji wprowadzanych z instalacji do powietrza</p>

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Istotna część rozwiązań w zakresie dotyczącym stwierdzania i dokumentowania zgonów, była już przedmiotem prac legislacyjnych w ramach Projektu ustawy o stwierdzaniu, dokumentowaniu i rejestracji zgonów (UD369). 25.11.2019 r. skierowano projekt do 30-dniowych konsultacji publicznych oraz uzgodnień międzyresortowych. Swoją opinię w przedmiocie projektu wyraziła również Rada Legislacyjna (RL.461.22/2022).

Z uwagi na doniosłe społeczne znaczenie tzw. prawa funeralnego oraz ponad 60-letni okres funkcjonowania dotychczasowej ustawy – konieczne było przeprowadzenie szerokich konsultacji publicznych i opiniowania. Projekt został skierowany do trwających 21-30 dni konsultacji i opiniowania do ponad 300 podmiotów, m.in.: instytucji rządowych, samorządów, organizacji samorządowych, kościołów i innych związków wyznaniowych, organizacji pracowników i pracodawców, uczelni, organizacji branżowych i in. W sumie 39 podmiotów zgłosiło 124 uwagi. W celu ich rozpatrzenia projektodawca odbył również szereg spotkań z podmiotami wnoszącymi uwagi.

Projekt ustawy został przesłany do następujących podmiotów:

- 1) Bank Tkanek Oka;

- 2) Dyrektor Centrum Organizacyjno-Koordynacyjnego ds. Transplantacji „Poltransplant”;
- 3) Dyrektor Generalny Służby Więziennej;
- 4) Dyrektor Krajowego Centrum Bankowania Tkanek i Komórek;
- 5) Dyrektor Narodowego Centrum Krwi;
- 6) Dyrektor Narodowego Instytutu Dziedzictwa;
- 7) Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni;
- 8) Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie;
- 9) Dyrektor Wojskowego Biura Historycznego;
- 10) Federacja Pacjentów Polskich;
- 11) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 12) Federacja Związków Gmin i Powiatów RP;
- 13) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia ”Porozumienie Zielonogórskie”;
- 14) Federacja Związków Pracodawców Zakładów Opieki Zdrowotnej;
- 15) Federacja Związków Pracowników Ochrony Zdrowia;
- 16) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia i Pomocy Społecznej;
- 17) Forum Związków Zawodowych;
- 18) Fundacja Batorego;
- 19) Główny Inspektor Farmaceutyczny;
- 20) Główny Inspektor Sanitarny;
- 21) Helsińska Fundacji Praw Człowieka;
- 22) Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu;
- 23) Instytut Praw Pacjenta i Edukacji Zdrowotnej;
- 24) Komendant Główny Policji;
- 25) Komendant Główny Straży Granicznej;
- 26) Komendant Główny Straży Pożarnej;
- 27) Kościół Katolicki w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 28) Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny;
- 29) Kościół Ewangelicko-Augsburski w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 30) Kościół Ewangelicko-Reformowany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 31) Kościół Ewangelicko-Methodystyczny w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 32) Kościół Chrześcijańskich Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 33) Kościół Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 34) Kościół Polskokatolicki w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 35) Związek Gmin Wyznaniowych Żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 36) Kościół Katolicki Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 37) Kościół Starokatolicki Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 38) Kościół Zielonoświątkowy w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 39) Wschodni Kościół Staroobrzędowy, nie posiadający hierarchii duchownej;
- 40) Muzułmański Związek Religijny w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 41) Karański Związek Religijny w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 42) Kościoły i inne związki wyznaniowe wpisane do Rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych;
- 43) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 44) Konfederacja „Lewiatan”;
- 45) Konferencja Episkopatu Polski;
- 46) konsultant krajowy w dziedzinie medycyny ratunkowej;
- 47) konsultant krajowy w dziedzinie medycyny sądowej;
- 48) konsultant krajowy w dziedzinie patomorfologii;
- 49) konsultant krajowy do spraw położnictwa i ginekologii;
- 50) Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych;
- 51) Krajowa Rada Radców Prawnych;
- 52) Krajowa Rada Transplantacyjna;
- 53) Krajowa Rada Fizjoterapeutów;
- 54) Krajowy Ośrodek Wspierania Rolnictwa;
- 55) Krajowy Sekretariat Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność 80”;
- 56) Krajowy Związek Zawodowy Pracowników Ratownictwa Medycznego;
- 57) Lotnicze Pogotowie Ratunkowe;
- 58) Marszałek Województwa dolnośląskiego;
- 59) Marszałek Województwa kujawsko-pomorskiego;
- 60) Marszałek Województwa lubelskiego;
- 61) Marszałek Województwa lubuskiego;
- 62) Marszałek Województwa łódzkiego;

- 63) Marszałek Województwa małopolskiego;
- 64) Marszałek Województwa mazowieckiego;
- 65) Marszałek Województwa opolskiego;
- 66) Marszałek Województwa podkarpackiego;
- 67) Marszałek Województwa podlaskiego;
- 68) Marszałek Województwa pomorskiego;
- 69) Marszałek Województwa śląskiego;
- 70) Marszałek Województwa świętokrzyskiego;
- 71) Marszałek Województwa warmińsko-mazurskiego;
- 72) Marszałek Województwa wielkopolskiego;
- 73) Marszałek Województwa zachodniopomorskiego;
- 74) Morska Służba Poszukiwania i Ratownictwa;
- 75) Naczelna Rada Adwokacka;
- 76) Naczelna Rada Aptekarska;
- 77) Naczelna Rada Fizjoterapeutów;
- 78) Naczelna Rada Lekarska;
- 79) Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych;
- 80) Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych;
- 81) Najwyższa Izba Kontroli;
- 82) Ogólnopolska Konfederacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia;
- 83) Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy;
- 84) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych;
- 85) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Diagnostyki Medycznej i Fizjoterapii;
- 86) Ogólnopolski Związek Zawodowy Ratowników Medycznych;
- 87) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 88) państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni;
- 89) Polska Izba Branży Pogrzebowej;
- 90) Polska Rada Ratowników Medycznych;
- 91) Polska Unia Medycyny Transplantacyjnej;
- 92) Polskie Stowarzyszenie Bankowania Tkanek i Komórek, ruchu społecznego pn. „Obywatele dla zdrowia”;
- 93) Polskie Stowarzyszenie Koordynatorów Transplantacyjnych;
- 94) Polskie Stowarzyszenie Pogrzebowe;
- 95) Polskie Stowarzyszenie Ratowników Medycznych;
- 96) Polskie Stowarzyszenie Transplantacyjne;
- 97) Polskie Towarzystwo Medycyny Ratunkowej;
- 98) Polskie Towarzystwo Ratownictwa Medycznego;
- 99) Porozumienie Pracodawców Ochrony Zdrowia;
- 100) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 101) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
- 102) Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia;
- 103) Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych;
- 104) Rady Dialogu Społecznego;
- 105) Rzecznik Praw Dziecka;
- 106) Rzecznik Praw Obywatelskich;
- 107) Rzecznik Praw Pacjenta;
- 108) Sekretariat Ochrony Zdrowia Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
- 109) Społeczny Komitet Ratowników Medycznych;
- 110) Stowarzyszenie Dla Dobra Pacjenta;
- 111) Stowarzyszenie Menadżerów Opieki Zdrowotnej;
- 112) Stowarzyszenie Primum Non Nocere;
- 113) Stowarzyszenie Zawodowe Ratowników Medycznych;
- 114) uczelnie medyczne lub uczelnie prowadzące działalność dydaktyczną lub badawczą w dziedzinie nauk medycznych;
- 115) Szef Kancelarii Prezydenta RP;
- 116) Szef Kancelarii Sejmu;
- 117) Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
- 118) Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych;
- 119) Unia Metropolii Polskich;
- 120) Unia Miasteczek Polskich;
- 121) Wojewodowie;
- 122) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 123) Związek Miast Polskich;

- 124) Związek Powiatów Polskich;
 125) Związek Pracodawców Business Centre Club;
 126) Związek Rzemiosła Polskiego;
 127) Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej;

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) oraz na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Zdrowia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione po ich zakończeniu w raporcie, który został dołączony do niniejszej oceny skutków regulacji, oraz zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł; ceny stałe z 2022 r.]												
	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	Łącznie (2024-2034)	
Dochody ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wydatki ogółem	11,9	10,9	10,3	10,3	10,3	10,3	10,3	10,3	10,3	10,3	10,3	115,5	
budżet państwa	11,9	10,9	10,3	10,3	10,3	10,3	10,3	10,3	10,3	10,3	10,3	115,5	
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	
Saldo ogółem	-11,9	-10,9	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-115,5	
budżet państwa	-11,9	-10,9	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-10,3	-115,5	
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	

Źródła finansowania	<p>Projekt zakłada dostosowanie Systemu Rejestrów Państwowych do obsługi karty urodzenia przez urzędnika stanu cywilnego w tym systemie. Koszt dostosowania zostanie pokryty z cz. 27 – Informatyzacja.</p> <p>Oprócz tego projekt spowoduje wzrost wydatków na grobownictwo wojenne - z części 85 budżetu państwa (województwie).</p> <p>Z kolei konieczność prowadzenia ewidencji cmentarzy, kwater i grobów wojennych za granicą będzie się wiązać z koniecznością zwiększenia wydatków z części 24 budżetu państwa (kultura i ochrona dziedzictwa narodowego).</p>
---------------------	--

<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Dostosowanie Systemu Rejestrów Państwowych W ramach części 27 – Informatyzacja koszty inwestycyjne dostosowania Systemu Rejestrów Państwowych (w szczególności Rejestru Stanu Cywilnego i Rejestru PESEL, a także Bazy Usług Stanu Cywilnego) w 2024 r. wyniosą – ok. 1,1 mln zł. Koszty te związane są z koniecznością przeprowadzenia prac informatycznych (analitycznych i wytwórczych), mających na celu dostosowanie SRP do obsługi elektronicznej karty urodzenia.</p> <p>Wydatki będą pokryte z części 27 budżetu państwa (informatyzacja). Wymagane jest zwiększenie dotychczasowego budżetu w tym zakresie o 1,1 mln zł w 2024 r.</p> <p>Wydatki na grobownictwo wojenne Z uwagi na zgłaszane przez wojewodów potrzeby w zakresie zwiększenia finansowania grobownictwa wojennego, zakłada się zwiększenie budżetów w dyspozycji wojewodów na ten cel o 10 mln zł rocznie. Obecnie wojewodowie otrzymują na ten cel zaledwie 10 mln zł rocznie, co nie pozwala na realizowanie większych inwestycji. Również włączając do tego środki własne gmin oraz Program MKiDN „Groby i cmentarze wojenne w kraju”, kwota wydatkowana na grobownictwo wojenne w 2019 r. wyniosła zaledwie 17 mln zł, czyli przeciętnie 1 mln zł na województwo. Zwiększenie środków umożliwi sprawowanie lepszej opieki nad obiektami grobownictwa wojennego, wymagającymi ciągłych nakładów finansowych. Stanowi to też odpowiedź na wyniki kontroli NIK z 2018 r. „Opieka nad cmentarzami wojennymi w Polsce południowo-wschodniej”, w których znalazła się informacja o braku wystarczających środków finansowych w budżetach wojewodów, którzy zabezpieczali jedynie od 1/5 do niespełna 3/5 potrzeb zgłaszanych przez gminy.</p> <p>Wydatki będą pokryte z części 85 budżetu państwa (województwie). Wymagane jest zwiększenie dotychczasowego rocznego budżetu w tym zakresie o 10 mln zł.</p> <p>Ewidencja grobów, kwater i cmentarzy wojennych za granicą Dotychczasowa ewidencja polskich grobów, kwater i cmentarzy wojennych znajdujących się poza terytorium Rzeczypospolitej prowadzona jest nieustannie na przestrzeni ostatnich 30 lat, z czego do 2016 r. była prowadzona przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, a po jej likwidacji przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Większość kart ewidencyjnych była i jest prowadzona w wersji papierowej – wypisywanej ręcznie, do której nierzadko dołączano kserokopie list osób pochowanych. Wspomniany zasób ewidencyjny dotyczy ponad 57 krajów, w których znajduje się wiele tysięcy obiektów (cmentarzy, kwater i pojedynczych grobów). Szacunkowa liczba osób pochowanych we wszystkich tych miejscach wynosi kilkaset tysięcy.</p> <p>Na realizację prowadzenia ww. ewidencji w formie teleinformatycznej konieczne jest przeznaczenie dodatkowych środków z budżetu państwa, które będą spożytkowane na etaty, umożliwiające zatrudnienie dodatkowych osób, których zadaniem będzie m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • odczytanie zapisów (w dużym stopniu odręcznych) z kart ewidencyjnych i ich weryfikacja; • wprowadzenie do ewidencji cyfrowej zweryfikowanych treści dotyczących cmentarzy, kwater i grobów wojennych; • wprowadzenie do ewidencji cyfrowej danych ze spisów osób poległych i pochowanych, dołączonych do informacji o w/w obiektach. <p>Koniecznych środków finansowych wymaga utworzenie odpowiedniego modułu informatycznego dla MKiDN - stanowiącego podstawę do importu oraz eksportu danych dot. grobownictwa wojennego za granicą wraz z możliwością publikowania i udostępniania tych danych.</p> <p>W związku z powyższym na kwoty niezbędne dla MKiDN do realizacji zapisów obowiązku dot. prowadzenia, w systemie teleinformatycznym ewidencji polskich grobów, kwater i cmentarzy wojennych za granicą RP składają się następujące elementy:</p> <p>Moduł informatyczny: Lata 2024-2025: 1,2 mln PLN – przybliżony koszt utworzenia aplikacji dot. grobów wojennych za granicą (z czego 600 tys. PLN na rok 2024, a 600 tys. PLN na rok 2025), Koszty osobowe na lata 2024-2033: 2x etat – po 84 tys. PLN rocznie (razem 168 tys. PLN), całkowity koszt dwóch etatów w ujęciu dziesięcioletnim wynosi 1,66 mln. PLN Pozostałe: Wsparcie techniczne dla utrzymania modułu informatycznego 40 tys. PLN w ujęciu rocznym na lata 2025-2033 (całkowity koszt wsparcia technicznego w ujęciu dziesięcioletnim wynosi 360 tys. PLN)</p>
---	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak wpływu
--	-------------

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie x nie dotyczy

Komentarz:

Zmniejszenie liczby dokumentów:

- likwidacja druku ZLK-5, „Zgłoszenie zgonu lub podejrzenia zgonu z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej”;

Zmniejszenie liczby procedur:

- brak konieczności powiadamiania Inspekcji Sanitarnej w każdym przypadku zgonu w przebiegu choroby zakaźnej – ograniczenie do najgroźniejszych chorób zakaźnych;
- w większości przypadków brak konieczności zgłoszenia zgonu oraz protokołowania zgłoszenia zgonu w USC;
- brak konieczności przekazywania przez kierownika USC do GUS danych statystycznych dotyczących osób zmarłych oraz kart zgonu;
- brak konieczności przekazywania przez podmioty lecznicze karty urodzenia do USC;

Skrócenie czasu na załatwienie sprawy:

- skrócenie czasu pomiędzy wystawieniem karty zgonu i karty urodzenia a sporządzeniem aktu zgonu i aktu urodzenia przez kierownika USC – dzięki elektroniczności procedur;
- skrócenie czasu na sporządzenie karty urodzenia przez lekarza bądź położną – dzięki ograniczeniu zakresu wymaganych danych oraz dostępności do danych w rejestrach państwowych i bazach danych podmiotów leczniczych;

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie mieć wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
--	--	--

Omówienie wpływu	<p>Opracowanie projektu ustawy przyczyni się do uregulowania m.in. kwestii wystawiania karty urodzenia w warunkach pozaszpitalnych, dzięki czemu nie będzie sytuacji, w której nie znalazłby się podmiot odpowiedzialny za wystawienie karty urodzenia. Pozwoli to nie tylko na dopełnienie procedur rejestracji ludności, ale też zadbanie o zdrowie matki i dziecka.</p> <p>Z kolei informatyzacja procedur związanych z przekazywaniem informacji o zgonach w przebiegu choroby zakaźnej umożliwi pozyskiwanie danych w tym zakresie szybciej i w wygodniejszej dla użytkownika formie, co przełoży się na odciążenie Państwowej Inspekcji Sanitarnej, a zatem zwiększy bezpieczeństwo epidemiczne kraju.</p> <p>Także elektroniczność karty urodzenia pozwoli na zmniejszenie obciążenia służby zdrowia – dzięki skróceniu czasu wystawiania karty urodzenia.</p>
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowana ustawa wchodziłaby w życie z dniem 1 lutego 2024 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Efekty projektowanych rozwiązań będą natychmiastowe i nie wymagają pomiarów. Regulacja ma na celu usunięcie obecnych, archaicznych przepisów i wprowadzenie rozwiązań dostosowanych do obecnych uwarunkowań prawnych i faktycznych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy, itp.)

Brak.